

[Tinning]

Det samme gælder, når ministeren siger, at der er bred enighed om hovedprincipperne. Det siger ministeren, næsten hver gang der er en redegørelsesdebat, og det ville måske være påfaldende ikke at gøre det, men også det havde jeg ærlig talt lidt svært ved at se – hvis ikke hovedprincipper bliver noget fuldstændig løsagtigt.

Det var rigtig nok en lidt grov påstand – og selv for mig en usædvanlig grov påstand – når jeg sagde, at der var fusk i redegørelsen. Det mener jeg faktisk at der er, når det drejer sig om forsøget med metadon i København. Man kan selvfølgelig sige som socialministeren, at forsøget var ikke en fiasko. Nå nej, det kommer lidt an på, hvad man ville have ud af det. Man kan sige, at det var måske gået bedre, hvis nogen havde haft en anden holdning, det kan hænde. Men det, jeg synes er vigtigt, er, at man siger i opsummeringen eller i konklusionen på den forsøgsrapport, at det må betragtes som sikkert, at det næppe er realistisk at forvente, at flertallet af klienter kan resocialiseres. Det var faktisk målsætningen. Socialministeren siger, at det ikke var en fiasko. Ja, det ved jeg ikke, hvis målsætningen var, at folk skulle resocialiseres, og vi nu må konkludere, at det ikke er realistisk at forvente, at flertallet bliver resocialiseret. Men det, jeg specielt klager over, er, at socialministeren kun giver os i socialudvalget den positive ende af den konklusion, alle de små forbedringer. Den generelle – og jeg mener egentlig lidt kritiske – konklusion kan vi så rende og opspore, idet der er nogle af os, som ved, at når man får en redegørelse fra socialministeren, så skal man altid gå ned og prøve at finde kilderne bag den. Det kan være interessant.

Til sidst en kommentar til fru Birgith Mogensen, som jo efterlyste et dyrkningsforbud mod hamp. Nu er det jo sådan, at socialministeren faktisk har strakt sig meget vidt – det må man sige – i forhold til fru Birgith Mogensen. Socialministeren har virkelig lovet at overveje et generelt dyrkningsforbud mod hamp. Egentlig havde jeg tænkt mig, at fru Birgith Mogensen i dag skulle have overrakt en narcissus, enten en narcissus pseudo-narcissus eller en narcissus poeticus, men jeg har ikke nået at købe nogen af dem. Det drejer sig om påske- og pinseliljer, kan jeg sige til dem, der ikke har have og ikke har læst den i øvrigt udmærkede bog, som hedder

»Forbyde hallucinogener? Forbyd naturen at gro!« Forfatteren hedder Sten Larris, og det er 5. udgave, jeg citerer. Det hedder på side 84:

»Jeg har afprøvet én påskeliljesort og fundet, at den virkede som et fortrinligt hallucinogen, når jeg røg den. Sansendrykkene blev klare, virkningen var let speedet og holdt sig i en 6 timers tid. Smagen af røgen er strid, men den er virkningen værd.«

Det er ikke en generel anbefaling af at begynde at ryge påskeliljer eller pinseliljer, men det er et forsøg på at sige, at det er en fuldstændig vanvittig måde at angribe det problem på at sige, at nu laver vi bare et dyrkningsforbud mod hamp. For det første ville folk selvfølgelig dyrke det alligevel. For det andet ville man blive presset til at bruge andre ting. Af hensyn til det meget eksportorienterede parti centrum-demokraterne vil jeg tilføje det tredje argument, at man selvfølgelig ville blive tvunget til at importere noget andet cannabis. Jeg mener helt alvorligt talt, at den måde at angribe dette problem på, ved at sige, at så forbyder vi bare, at de dyrker det, eller at det gror, det er altså ikke hensigtsmæssigt.

Socialministeren (Palle Simonsen):

Med hensyn til mulighederne for anvendelse af metadon i den almindelige behandling vil jeg sådan set henholde mig til, hvad jeg har sagt, og hvad der står i redegørelsen, men jeg vil dog sige til hr. Qvist Jørgensen, at jeg ser ikke, at der er noget grundlag for at drage den konklusion, hr. Qvist Jørgensen drog: at der var et flertal i folketinget imod, at man forsøger sig på dette område. Det synes jeg også fremgik meget klart af de bemærkninger, fru Dagmar Mørk Jensen kom med, idet hun ikke ville acceptere metadon generelt, men heller ikke ville afvise, at det har effekt i nogle tilfælde. Det er for så vidt det, vi taler ud fra, så den konklusion mener jeg ikke der er noget grundlag for at drage. Men lad os tænke os som et eksperiment, at det var en konklusion. Så kunne jeg passende stille spørgsmålet: og hvad skulle man så i øvrigt bruge den til, medmindre man vil fremsætte et lovforslag, der ændrer på den frie ordinationsret? Det er jo det, der er tale om. Efter min opfattelse er vi i den situation, at i stedet for at lade det være mere tilfældigt